

Retten, dersom den dertil finder Grund, ved Kjendelse, til hvis Afgjælse Parterne eller deres Sagførere indkaldes med Ertraretsvarsel, paalægge Sagsøgeren inden en vis Tidsfrist at lade foretage ny Forligsprøve. Efterkommers saadant Paalæg ikke, bliver Sagen helt eller delvis at afvise som den, i hvilken behørig Forligsmægling ikke har fundet Sted.

Naar Sagen paa Grund af Mangler ved Forligsmæglingen udsættes, for at ny Forligsprøve kan foretages, kan Retten efter Omstændighederne, og naar den Paagjældende derom gjør Paastand, i Dommen paalægge Sagsøgeren at betale Modparten en billig Kost og Læring for det stedfundne unyttige Møde til Forligsprøven.

§ 7.

Naar Forligskommissionen nægter at antage en Sag til Forligsmægling eller vægrer sig ved efter Klagerens Begjæring at henvise Sagen til Rettergang eller afviser Klageren eller hans Fuldmægtig fra Mæglingen, skal Klagen derom gives Paategning eller Attest derom meddeles Klageren uden Betaling. Finder Retten, at der ikke har været Føie til den ommeldte Bægring eller Afvisning, paakjendes Sagen uden Forligsprøve. Klageren er berettiget til at fordrø Spørgsmaalet om Bægringens eller Afvisningens Berettigelse særskilt paakjendt.

§ 8.

Varslet til Møde for Forligskommissionen skal, naar den Indvarslede bor i den Kommune, hvor Forligskommissionen holdes, være mindst 2, men ellers 4 Dage.